

Medlemmet betaler deltidskontingent til kassen indtil det tidspunkt, hvor kassen foretager overflytningen, og medlemmet dermed bliver fuldtidsforsikret.

Der er ikke tale om, at man betaler fuldt kontingent i en periode bagud.

Spm. nr. S 1923

Til justitsministeren (10/4 96) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Vil ministeren sikre, at udbygningen af Odense Arrest igangsættes senest med udgangen af september 1996 stående klar til ibrugtagning inden udgangen af 1997, og kan ministeren redegøre for årsagen til, at byggeriet endnu ikke er påbegyndt næsten 16 måneder efter, at midlerne er bevilget?«

Begrundelse

På finansloven for 1995 blev der afsat 10,5 mio. kr. til udbygningen af Odense Arrest.

Svar (24/4 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

På finansloven for 1995 blev der bevilget 10,5 mio. kr. til en udbygning af arresthuset i Odense. Den oprindelige plan indebar, at der skulle opføres en separat bygning i ét plan, men denne model viste sig ved den nærmere projektering at være uhensigtsmæssig. Blandt andet efter ønske fra arresthuset blev projektet derfor ændret således, at der på det eksisterende arresthus skal opføres en vinkelbygning i to etager.

Denne løsning er dyrere, men mere funktionel i det daglige, ligesom den er mindre personalekrævende.

Baggrunden for det tidsmæssige forløb er således, at det var nødvendigt at begynde forfra med projekteringen.

Hvis projektet tiltrædes af Finansudvalget, vil byggeriet ifølge tidsplanen blive påbegyndt i oktober 1996 og afsluttet i august 1997.

Spm. nr. S 1899

Til sundhedsministeren (9/4 96) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Hvilke intentioner ligger der bag de til dags dato gældende mærkningsordninger, og hvem står for oplysning og udformning af mærkningen?«

Svar (19/4 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg forstår spørgsmålet således, at det vedrører de lovregulerede mærkningsordninger for levnedsmidler.

Jeg kan oplyse, at der allerede i levnedsmiddelloven fra 1973 blev stillet krav om mærkning af levnedsmidler, og at der siden da er sket EF-harmonisering af reglerne.

De gældende regler for mærkning af levnedsmidler følger bl.a. af Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 165 af 15. marts 1991 med senere ændringer om mærkning af levnedsmidler.

Disse regler gennemfører Rådsdirektiv nr. 79/112/EØF med senere ændringer om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåde for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler.

Formålet med reglerne er først og fremmest at tilgodese kravet om at oplyse og beskytte forbrugerne, herunder at sikre et frit forbrugsvalg.

Således skal et levnedsmiddel være forsynet med en varebetegnelse, der oplyser forbrugeren om, hvilket levnedsmiddel der er tale om, og med en ingrediensliste, der oplyser om levnedsmidlets sammensætning og eventuelle indhold af tilsætningsstoffer.

Det er den person eller virksomhed, som producerer, emballerer eller markedsfører levnedsmidler, der er ansvarlig for, at mærkningen på levnedsmidlerne opfylder kravene i mærkningsbekendtgørelsen.

Kontrol heraf indgår i den kontrol med levnedsmidler, som foretages af de lokale tilsynsmyndigheder, dvs. de kommunale levnedsmiddelkontrolenheder.